

let, om det, der eksisterer i øjeblikket, så også samtidig bliver sikret.

Et eksempel i den forbindelse kan være, at man nedlægger RUE og siger, at der kan man så lave sådan et tværsektorielt dialogforum. Jeg ved ikke, hvad det er. Det der med dialogforum er jo godt; det er to dejlige ord, der er sat sammen. Ordet dialog, man kan næsten ikke gøre noget bedre, det er næsten lige så godt som ordet demokrati i en anden sammenhæng. Men hvad betyder det i praksis? Er der en viden, som man har i dag, som man er sikker på man også har i fremtiden på det her felt, når man nedlægger RUE?

Det er også fornuftigt, at man har et bedre it-portalsystem, end vi kender i dag, langt bedre, og sådan nogle ting kan vi også klart gå ind for. Så der er en række elementer i det her, som gør, at vejledningen bliver bedre, fordi den bliver mere professionel. Men den negative side i det her og en risiko ved det her er, at afstanden til de pågældende, som har brug for vejledningen, og dem, der giver vejledningen, bliver større, og dermed mister man noget af det.

For der er jo ikke tvivl om, at dem, der er bedst til at vejlede, og dem, man føler sig trykkest ved, også er nogle, man føler en vis berøring med. Det er også derfor, at forældre og kammerater jo spiller en kæmpestor rolle for de unge menneskers uddannelsesvalg. Det er jo langt mere dem, der er bestemmende for uddannelsesvalg, end et officielt og offentligt vejledningssystem.

Men det er klart, at det i forhold til ikke mindst unge mennesker, som kan have svært ved at finde ud af at vælge uddannelser, unge mennesker, som skal vælge en uddannelse, som ligger betydeligt fra det, de er vant til eller kender hjemmefra, er vigtigt, at de har vejledning, som også er professionel, og som det offentlige stiller til rådighed.

Derfor vil jeg sige, at der er en række grundelementer i lovforslaget, som vi er positive over for, men der er også elementer i lovforslaget, som vi mener man er nødt til at se nærmere på for at sikre sig, at der ikke er noget, der her går tabt i forhold til det, der eksisterer i forvejen.

Jeg vil sige om Socialdemokraternes forslag, at det jo kan betragtes som et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslaget, som så regeringen har fremsat, og som også er til behandling i dag. Derfor er min holdning til Socialdemokraternes forslag den samme som min holdning til regeringens to lovforslag.

Når vi er noget tilbageholdende over for nogle af de tanker her, er det forhåbentlig ikke overraskende, for vi var jo også tilbageholdende over for den konsekvens af Det Konservative Folkepartis forslag, som kom i sin tid, hvor et flertal i Uddannelsesudvalget sagde, man syntes, man skulle gå i gang med en række ting. Vi var netop ikke en del af det flertal, for vi syntes egentlig, at man i højere grad også skulle have set på: Hvad er det for nogle ting i vores nuværende vejledningssystem, som egentlig fungerer ganske udmærket? Der er dele af det, der ikke gør det, og der er noget, som fungerer udmærket.

Vores interesse nu er at sikre, at nogle af de ting, som vi synes fungerer glimrende i dag, ikke tabes i forbindelse med, at man opbygger et stort system.

Så vil jeg også godt sige, at i forhold til alt det her med, at der kan være noget godt og nogle gode elementer i det, er det så igen også et spørgsmål om, hvilke ressourcer der sættes af til det. Har man så de økonomiske ressourcer til at sørge for, at de her ting kommer til at fungere ordentligt og føres ordentligt ud i livet? Det er også et centralt spørgsmål.

Kl. 11.50

Men som udgangspunkt er vi positive over for en række elementer, men altså også meget forbeholden over for nogle af de ting, som også ligger i det i forhold til, hvad det er, vi kender i dag. Derfor kan jeg ikke på indeværende tidspunkt sige, om vi ender med at støtte lovforslagene eller vi ikke gør det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg føler trang til at indlede med en lille selvoplevet anekdote, som har flere årtier bag sig: Den første forældrekonsultation i 1. klasse, Peters forældre kommer ind ad døren, klasselæreren og matematiklæreren venter spændt, og Peters far indleder med at sige, da han sætter sig ned: Ja, efter vores ønske så skal Peter have den hvide hue! Hvorpå klasselæreren spurgte: Nå, skal Peter være murer?

Det siger en lille smule om, at vejledning er meget vigtig og i virkeligheden ikke bare begynder i 6. klasse, som vi nu kender det fra folkeskoleloven. Men det her handler også om et løbende samvirke; et samarbejde med forældre